

Duohanded 2022 Mark en Arnoud Luijten met de **Vingilot**

Dag 1 (15 okt)

Op zaterdag 15 oktober kwam ik op 1,5 uur slaap en een knallende koppijn aan om met mijn vader de Duohanded te varen. Wat een topidee!

Na twee koppen thee en een mueslireep kwam ik dan toch een beetje tot leven en dus gooiden we om 12:30 de trossen los voor de start. Om nog maar eens te bewijzen wat een goede keuze ik had gemaakt barstte op dat moment ook nog eens de regen los, feest!

Afijn, de start kwam en zelfs met die goede code duurde het nog 3 minuten voordat Arnoud eindelijk de koker open had. Destination Muiden! De sluis bij Lelystad door met zijn 20'ers die ook hetzelfde plan hadden en daarna de zeilen weer omhoog. Eenmaal de sluis door merkte ik dat 1,5 uur slaap best weinig is en dook ik onderdeks. Ondertussen begon Arnoud met het 4-tje.

Om het toch wat moeilijker te maken bestond een van de tonnen natuurlijk helemaal niet, goede actie. Na het rondenvan de laatste ton werd de koers naar Muiden gezet. Rond dat moment deed ik de ogen weer open en begon ik uiteraard weer luid kritiek op papa's zeilstijl te geven. Rond 8 uur kwamen we aan in Muiden. Na na het halen van het stempel bij de haven schoven we een welverdiende pasta naar binnen.

Spi erop en weer terug naar het noorden. Het licht was dan misschien uit, de wind stond nog prima aan. Tegen een uur of 12 voeren we Broekerhaven binnen, waar we 20 meter na ingaan van de haven prompt vastliepen en de volgende 10 minuten bezig waren met loskomen. Toen we eenmaal loswaren zei ik ajuparaplu en dook ik het bed in. Arnoud voer nog naar de oude sluiskom en legde de boot daar voor de nacht. Of er verder nog iets is gebeurd zou ik net weten want ik sliep. Tot morgen.

Dag 2 (16 okt)

De motor liep op volle toeren en mijn droom viel aan diggelen. Aan Duits slapen doen die zeilers niet blijkbaar. Dus ik trok mezelf uit bed en ging op zoek naar koffie. Sluisje boompje beestje. Sluis gehad. Boot aangemeerd in de oude haven en weer twee opdrachten voor de boeg. Een stempel vinden we vlakbij in een hotel, en vanuit daar was het flessenmuseum ook op worpafstand waar we een pracht van een selfie hebben gemaakt.

Voor ik ook maar tijd had om ergens een visje als ontbijt vandaan te toveren werd ik de boot alweer opgesleurd. Dus haal ik maar een karig broodje in mijn vuistje. Gelukkig was Medemblik niet ver weg. Een rustig toertje die kant op was het idee. Helaas had de wind andere plannen. Een flinke windvlaag en Arnoud wist niet wat hem overkwam. Links werd rechts boven werd onder en de blikken knakworst waren vergeten dat de zwaartekracht bestond. Kan gebeuren. Eenmaal aangekomen heeft Arnoud 3 minuten vergeefs naar een stempel gezocht voordat we er toch maar Google Maps bijpakten en honderd meter verder onze stempel (en Gratis Armband!) Vonden. Kosten 1 selfie, die inflatie ook...

Sluiscapades.

De tijd vliegt en dan lig je opeens in Den Oever in de sluis en dan maak je wat mee. Ik heb er een nieuw woord voor nodig: sluiscapades.

Aldus Arnoud: Sluizen zijn normaal gesproken appeltje eitje. Helaas hadden twee medezeilers deze memo niet meegekregen en probeerde een aantal baanbrekende manoeuvres uit te voeren. De vluchtstrook bestaat niet op het water, maar deze twee vinden dat die er wel moet komen. File in de sluis zit niemand op te wachten, dus druk je 'm er maar lekker overal tussendoor

Verzekering betaalt toch wel hè. Hierna kwamen we aan bij een poging steigertje tik waarbij gepoogd wordt zo elegant mogelijk een steiger te koppen. Gelukkig voor onze waaghalzen misten ze net.

Zeegaten in combinatie met een flinke bak wind tegen stroom is iets waar menig zeiler niet op zit te wachten. Helaas wachtte het wel op ons. Dubbel Rif, Kleine fok, twee uurtjes bonken maar we waren bij de uiterton. Het slechtste was achter ons, helaas bleek dat voor ons letterlijk. De hoge zeegolven creëren me een klotsbak, daar zeg je me U tegen. Ik heb het beste van 2 uur naar de vuurtoren getuurd terwijl mijn maaginhoud een balletstuk aan het opvoeren was. Uiteindelijk waren we tegen 7 uur in de KMJC na een middagje "uitstekend" zeilen (NOT!)

Tot morgen voor dag 3

Dag 3 (maandag 17 okt)

Weersvoorspelling: regen met een kans op vastlopen. Op de planning: ankeropdracht en rakken pakken. Met een diepte van 2.1 meter is het Scheurrak nou niet direct een van je beste vrienden, maarja, een paar heliumbalonnen aan de mast en waar hebben we het over. Rond 12 uur waren de de ergste ondiepte over. En was het tijd om het anker neer te laten. Verstandige mensen zouden de tijd gebruiken om aan dit logboek te werken. Dat is dus exact wat ik niet heb gedaan. In plaats daarvan heb ik broodjes

knakworst zitten bouwen. Zeg nou eerlijk , waar heb je meer zin in?

Toen om 3 uur het anker omhoog kwam ging de genakker erop

en voordat je afvalwaterzuiveringsinstallatie kan zeggen hadden we de boei gerond en mochten we naar Vlieland kruisen. Een paar krappe klapjes onder het eiland later, lagen we daar. Weer een stempel binnen. Ik was perfect content geweest met daar mijn nest in te duiken, maar helaas, de wind stond morgen niet aan. Het zal ook eens niet.. Een bak pasta en een kop koffie later vertrekken we weer richting het zuiden. Wind zeker, licht iets minder. Alhoewel dit natuurlijk een aantal prachtige kiekjes van de

zonsondergang opleverde werd het vol gas door de geul varen een toch steeds lastiger klusje. De Plotter met GPS biedt dan toch redelijk uitkomst. Helaas begon op een gegeven moment de batterij van de Tacktick apparatuur een beetje op te raken. Dit dreigde bij laagwater toch een risico te worden op ongewenste kielanker situaties te worden. Het plan om tot Makkum door te varen wordt dus toch maar vroegtijdig afgekapt en rond 2200 uur dreven we de haven bij Harlingen in. Een paar bruggen door en we lagen prima. Stroom, verwarming en een zak chips. Wat wil je nog meer.

dag 4 (dinsdag 18 okt)

Finishdag! Dat hoop ik tenminste. Ik schrijf dit halverwege de middag terwijl de finish nog een aantal uur weg is. Dus als je dit leest is het gelukt. Anders moet hier nog een streep door. Nouja, dat zien we wel. Zijn het de zeilers of wat is er aan de hand? Is het voor een zeiler onmogelijk om 9 uur op te staan? Mijn 3 daagse onderzoek zegt van wel. Over getijden wil ik dan ook geen woord horen. Afijn half 9 liggen we voor Kornwerderzand. Die draait toe nog niet, dus lagen we daar. Halfuurtje later was dus ook geen luxe geweest. Snel stroomde het al vol met mede duo en Single anders. Onze sluiservaring was minder eventfull dan de vorige keer gelukkig. Na de sluis gas erop naar Hindeloopen. Op het fokje aangelegd op zoek naar vragen en stempels. Bij een restaurant dat helaas nog dicht was was de vraag te vinden. Het antwoord op de vraag was eerder goed te horen 7 uur 's ochtends op het platteland.

Bijschrift

Op het fokje wegvaren bleek niet zo een succes, dus toch de motor even aan ren op naar het zuiden voor nog 2 opdrachten. Ik heb idee dat iemand een dobbelsteen heeft gepakt voor de cijferopdrachtenen het getal wat gegooid werd heeft opgegeven als zeilopdracht heeft opgegeven. In dit geval een 5, net geen voldoende.

Met de Spi erop vertrokken we daarop richting Urk. Na het rondn van een boei bij de brug kwamen we bij de haven ingaan aan. Op het moment datarnoud mij aan het vertellen was dat je niet de binnenbocht moet nemen omdat je dan vastloopt gaf een Singlehanded zeiler prompt een demonstratie door met vol zeil vast te lopen. Handige Visualisatie! Na een stempel van de havenmeester en een visje van een zaak vlakbij gingen we weer los voor het laatste stukje. Een heldere sterrennacht, net te weinig wind en een frisse overtocht later kwamen we om 20:29 aan in Lelystad om een eind aan dit avontuur te breien. Gelukkig hoef ik in ieder geval mijn begin niet meer te herschrijven.

Toedels en Bedankt!

Mark Luijten (Vingilot)